

Miért készülnek a japán *iaito* kardok alumínium-cink ötvözetből?

A hagyományos japán kardokat általában magas széntartalmú acélból kovácsolták, amelyet *tamahagane* néven ismerünk. Japán feudális korszakában – különösen a *Kamakura*-korszakban – a japán kovácsok felfedezték, hogy a szén acélhoz való hozzáadásával erősebb fémet hozhatnak létre. Ennek eredményeként a *tamahagane* vált azzá az anyaggá, amelyből kiváló minőségű kardokat, például katanákat, wakizashikat és tachikat készítettek.

Nem minden japán kard készült azonban *tamahagane* acélból. Az *iaitō* például alumínium–cink ötvözetből készül. Miért választották a kovácsok ezt az anyagot az *iaitō* előállításához a *tamahagane* helyett?

Ennek több gyakorlati oka van. Először is, az alumínium–cink ötvözet jóval könnyebb, mint a hagyományos acél, ami előnyös az *iaido* gyakorlása során, mivel kevésbé terheli az ízületeket, különösen kezdők vagy idősebb gyakorlók számára. Emellett az *iaitō* nem élezhető, így biztonságosabb edzőkörnyezetet biztosít.

Továbbá Japánban törvényi szabályozás alá esik az éles pengék készítése és birtoklása. A *tamahagane* kardokat regisztrálni kell, míg az alumínium–cink ötvözetből készült *iaitō* nem minősül fegyvernek, ezért szabadon gyártható, forgalmazható és birtokolható. Ezenkívül ezek a gyakorlókardok jóval kedvezőbb árúak, mint a valódi acélból készült kardok, így szélesebb kör számára elérhetők.

Az iaito kardok használatának áttekintése.

Annak jobb megértése érdekében, hogy a japán kovácsok miért alumínium–cink ötvözetből készítik az *iaitō*-t, érdemes megvizsgálni ennek a kardnak az eredetét és rendeltetését. Az *iaitō* nem egy hagyományos, harci használatra szánt japán kard, hanem egy speciális célú gyakorlókard, amelyet elsősorban harcművészeti edzéseken és bemutatókon használnak.

Az *iaitō*-t különösen az *iaido* nevű harcművészet gyakorlásához fejlesztették ki, amelyet világszerte széles körben űznek. Az *iaido* lényege a kard villámgyors előrántása és visszacsúsztatása a hüvelybe, mindezt nagyfokú koncentrációval, precizitással és eleganciával végrehajtva. Nem harci párbajra irányuló gyakorlatról van tehát szó, hanem egyfajta szóló harcművészeti formáról, amelyben a gyakorló egy képzeletbeli ellenfél támadására reagál. Az *iaitō* az erre a célra leggyakrabban használt kard.

Az alumínium–cink ötvözet előnyei

1. Az ötvözet olcsóbb, mint az acél

Az *iaitō* készítésénél alkalmazott alumínium–cink ötvözet egyik legfontosabb előnye, hogy jóval olcsóbb, mint a hagyományos acél. Bár az acél globálisan elérhető nyersanyag, Japánban történelmileg szűkösen állt rendelkezésre. A *tamahagane* előállítás például rendkívül idő- és munkaigényes folyamat. Az edzéscélokra szánt kardokhoz ezért ésszerűbb és gazdaságosabb megoldás volt könnyebben hozzáférhető, olcsóbb fémek alkalmazása. Az alumínium–cink ötvözetből készült *iaitō* az acélkardok árának töredékébe kerül, így sokkal szélesebb gyakorlóközösség számára elérhető.

2. Az ötvözet könnyebb, mint az acél

Az alumínium–cink ötvözet nemcsak olcsóbb, de jelentősen könnyebb is, mint az acél – a legtöbb esetben csupán annak egyharmadát nyomja. Ez különösen előnyös az *iaido* gyakorlása során, mivel a kard folyamatosan elő- és visszacsúszik a hüvelybe, gyakran gyors, ismétlődő mozdulatokkal. A kisebb súly kíméli a csuklót, az alkart és a vállízületeket, így az *iaitō* kiváló választás kezdőknek, idősebb gyakorlóknak, valamint hosszabb edzésekhez is.

A fordítás az alábbi cikk felhasználásával történt: <https://www.martialartswords.com/en-gb/blogs/articles/why-japanese-iaido-swords-are-constructed-with-aluminum-zinc-alloy>